

забезпечення, до судді або магістрату, який покладає обов'язок надати надзвичайну допомогу, таку як тимчасовий заборона, яка може бути винесеною стосовно порушника протягом 24 годин після настання насильства» [2].

У Норвегії ще в 1988 році почало діяти беззастережне переслідування у випадку вчинення насильства в сім'ї. Кримінальна справа буде передана до суду, навіть якщо жінка відкликала свою заяву. А постраждалі від гендерно зумовленого, зокрема домашнього, насильства мають право на безоплатну допомогу юриста.

Законодавство Португалії також визначає насильство в сім'ї, як злочин. Воно класифікується як «(фізичне чи психологічне) жорстоке ставлення до подружжя, неповнолітнього чи неповноправної особи» і тягне за собою позбавлення волі від одного до п'яти років, при цьому переслідування кривдника не залежить від заяви постраждалої особи [4, с. 116].

Висновок. Проаналізовані досвід правової протидії насильству в сім'ї та домашньому насильству в європейських країнах і положення модельного законодавства ООН щодо протидії цим видам насильства можуть слугувати серйозною правовою основою для розвитку вітчизняного права та правозастосовної практики.

Список бібліографічних посилань

1. Собко Г. М., Пацалова О. О. Досвід європейських країн у сфері протидії домашньому насильству. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2019. Вип. 1, т. 2. С. 184–187.
2. United Nations Model Legislation // The Advocates for Human Rights : сайт. URL: http://www.stopvaw.org/united_nations_model_legislation (дата звернення: 28.01.2021).
3. Насилие в семье: практическое руководство для медсестер / пер. с англ. ; под ред. Е. В. Израелян. М., 1996. 110 с.
4. Легенька М. М. Зарубіжний досвід протидії насильству в сім'ї та можливості використання в Україні. *Право і Безпека*. 2017. № 4 (67). С. 111–116.

Одержано 29.01.2021

УДК 332.2.021.8.001.25(477)

Ксенія Миколаївна ГУРТОВА,

викладач кафедри фундаментальних та юридичних дисциплін факультету № 6
Харківського національного університету внутрішніх справ;

Владислав Дмитрович КАСЬЯНЕНКО,

студент факультету № 6
Харківського національного університету внутрішніх справ

ПРОБЛЕМИ «МЕДИКАЛІЗАЦІЇ» МАРІХУАНИ В УКРАЇНІ

Сьогодні в Україні майже 2 мільйони пацієнтів потребують лікування на основі канабісу. Серед них і ветерани АТО і ООС з посттравматичним стресовим розладом, та особливо онкохворі, пацієнти з епілепсією та інші. Поки на Заході та у світі в цілому легалізують використання марихуани в медичних та навіть рекреаційних цілях то в Україні, на жаль, відбуваються марні спроби «перекваліфікувати» наркотичний засіб в лікувальний.

У грудні 2017 року рослинні наркотичні засоби визнали на рівні Всесвітньої організації охорони здоров'я (ВООЗ). У своєму звіті ВООЗ зазначає: канабіноїди - основні активні речовини, що містяться в коноплях, - є ефективним засобом для лікування епілепсії, хвороб Паркінсона й Альцгеймера та ще цілої низки захворювань та розладів.

Марихуана також може бути дієвим анальгетиком та й просто покращувати самопочуття, наприклад у онкохворих на термінальній стадії.

Тому у 2017-тому році медичних канабіс дозволили в Уругваї, Німеччині, Польщі й Аргентині, у 2018-тому році – у Південній Африці, Греції, Великій Британії, а також в Таїланді. У Новій Зеландії запланований референдум про таку легалізацію – сама влада розробила законопроект і публічно його підтримує.

Проте на сьогодні українська правоохоронна система лишається досить безжальною до споживачів канабісу: за зберігання понад п'яти грамів марихуани (приблизна вага 10 сигарет) навіть для власного споживання за чинним законодавством настає кримінальна відповідальність. На перший раз за це можна отримати до трьох років позбавлення волі, в подальшому – до восьми.

За даними Єдиного державного реєстру судових рішень, з початку року українські суди винесли понад 4200 вироків за зберігання канабісу без мети збуту. Загалом на 309-ту статтю Кримінального кодексу ("Незаконне виготовлення, придбання чи зберігання наркотичних речовин без мети збуту") припадає понад 80 відсотків усіх вироків у справах про злочини в сфері наркотиків. За чинним в Україні законодавством, марихуана є особливо небезпечною наркотичною речовиною, за зберігання та збут якої можна отримати до 12 років позбавлення волі.

У травні 2019 року до розгляду Верховній Раді народні депутати України подали на реєстрацію законопроект №10313 від 30.05.2019 р., у якому містилась пропозиція внести зміни до Закону України Про "Про наркотичні засоби, психотропні речовини і прекурсори" доповнивши закон статтею 8 під назвою «Особливості ліцензування діяльності з обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів, а також ліцензійних умов про використання марихуани з медичною метою». Це перший законопроект, написаний і внесений в український парламент на виконання електронної петиції, яку підписали понад 25 тисяч людей. Цей законопроект уже тричі мали розглянути у Раді, однак досі цього не сталося.

Останнім часом можна відзначити перші кроки до легалізації канабісу в Україні. Є чинна постанова Кабінету Міністрів України від 28 серпня 2013 року № 735-р «Про задоволення Стратегії державної політики по відношенню до наркотиків на період до 2021 року». Вона містить пункт про вивчення перспектив медичної конопі. Ця Стратегія – це перший документ в історії України, який, спираючись на світовий та вітчизняний досвід, дійсно містить добре зважений і збалансований підхід до політики щодо наркотиків. Тому ця Стратегія, яка ось уже сім років лишається на папері, передбачає, зокрема початок досліджень медичних властивостей конопель. Однак, реалізація цієї Стратегії ще перебуває в зародковому стані, а практика в Україні залишається твердо зосередженою на кримінально-репресивному, ніж на медичному підході.

Вважаємо, перш ніж легалізувати медичний канабіс на українському просторі, слід провести відповідні лабораторні дослідження за для більш ефективного використання медичного канабісу. Відносно законодавчого врегулювання медичного споживання канабісу, на наш погляд, доцільно використовувати досвід Франції або Швейцарії, де придбання канабісу або продуктів, що містять канабіноїди, дозволено за рецептом лікаря або дозволено використання лише лікарських засобів, що містять певний канабіноїд.

Висновок.

На нашу думку, провести легалізацію медичного канабісу в Україні на сьогоднішній день неможливо. Для того, щоб реалізувати її, потрібна підтримка громадян та уряду. Вважаємо, що основним гальмом для реалізації канабісу на теренах України є законодавець, що не бажає змінювати усталені норми, та уряд, який не має в пріоритеті легалізацію наркотичного засобу як медичного в тому числі. Зазначимо, що декриміналізація

канабісу скоротить число ув'язнених в нашій країні, а тому з держави впаде тягар утримувати людей, які потрапили до в'язниці, в тому числі, із податків громадян України.

Список бібліографічних посилань

1. Конституція України : Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР // База даних (БД) «Законодавство України» / Верховна Рада (ВР) України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр> (дата звернення: 10.02.2021).
2. Кримінальний кодекс України : Закон України від 05.04.2001 № 2341-III // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14> (дата звернення: 10.02.2021).
3. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення фундаментального права особи на життя : проект Закону України від 30.05.2019 № 10313 / ініціатори Г. В. Логвинський, О. В. Опанасенко, О. П. Мушак та ін. // Ліга Закон : сайт. URL: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/JH7YH00A.html (дата звернення: 10.02.2021).
5. Про наркотичні засоби, психотропні речовини і прекурсори : Закон України від 15.02.1995 № 60/95-ВР // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/60/95-вр> (дата звернення: 10.02.2021).
6. Про схвалення Стратегії державної політики щодо наркотиків на період до 2020 року : Постанова Кабінету Міністрів України від 28.08.2013 № 735-р // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/735-2013-р> (дата звернення: 10.02.2021).

Одержано 11.02.2021

УДК 378

Оксана Василівна ГУСАРОВА,

викладач циклової комісії природничих дисциплін Кременчуцького льотного коледжу
Харківського національного університету внутрішніх справ;
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9823-0044>

ЗАСТОСУВАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ НА ЗАНЯТТЯХ МАТЕМАТИКИ

Освіта завжди повинна відповідати конкретному етапу розвитку суспільства і «йти у ногу з часом». Першочерговим завданням сучасної освіти є створення умов для організації високої якості освіти. Використання інтерактивних технологій у навчанні в закладах освіти є об'єктивною необхідністю, продиктованою вимогами сучасного суспільства. У традиційній організації навчального процесу, як способу передачі інформації, часто використовується одностороння форма комунікації. Суть її полягає в трансляції викладачем інформації і в її подальшому відтворенні тими, хто навчається. Основним джерелом навчання є досвід педагога. Здобувач освіти знаходиться в ситуації, коли він тільки сприймає інформацію, яку відтворює викладач, що сприяє мінімальному засвоєнню матеріалу. Іноді однобічність може порушуватися (студент задає питання і отримує відповідь від лектора), і тоді виникає двостороння комунікація.

Світова педагогічна наука протягом тривалого часу працює над тим, щоб в освіті застосовувалися інноваційні форми і методи навчання, проводилося впровадження інтерактивних технологій, для підвищення якості освіти.

Інтерактивні технології навчання – специфічна форма організації пізнавальної діяльності, яка має передбачувану мету – створити комфортні умови навчання, за яких кожен здобувач освіти відчуває свою успішність, інтелектуальну спроможність.